

Det er ikke muligt for den socialdemokratiske Regering at love større Skattnedsættelser, end Statens Økonomi kan bære. Den socialdemokratiske Regering er en bestemt Modstander af at genindføre den Laanepolitik, som tidligere anvendtes, hvor man laante til at dække Driftsudgifter med; men indenfor den Mulighed, der kan gives, naar Balance paa Driftsregnskabet maa kræves, er der naturligvis ingen, der hellere end den socialdemokratiske Regering kunde ønske at lette den Skattebyrde, som hviler paa Befolkningen. Men selv om man, naar saa langt, saa kommer Uenigheden om, hvilke Skattebyrder der skal lattes, og i den Forbindelse er det en kendt Sag, at jeg mener, det bør være de indirekte Afgifter, medens der er mange her i Salen, som mener, det bør være de direkte Skatter, der først skal lattes.

Naar man nu udtaler saa stærke Forventninger om Skattnedsættelse, vil jeg erindre om, hvordan det gik i den tidligere Nedgangsperiode. Vor forkvalede Valutapolitik har jo givet os to Nedgangsperioder, Nedgangsperioden fra 1921 til 1923, eller hvornaar den nu holdt op, og den nuværende Nedgangsperiode. Hvad skete der den Gang? Ja, der kom hvert Aar nye Skatter, hvert Aar maatte Rigsdagen bevilge nye Indtægter, fordi de tidligere Indtægter faldt væk. Jeg anbefaler ærede Medlemmer at læse de Rigsdagssamlings Historie for at faa Indtryk af, hvad der den Gang skete, da der var Fald i de Skatter, der allerede bestod. Nu er vi atter ude for et Fald i de Skatter, der eksisterer, men jeg haaber, at det i hvert Fald ikke skal blive nødvendigt at foreslaa nye Skatter til at dække den Mangel, der fremkommer derved, at de tidligere Skatters Provenu ikke kommer ind.

Jeg erindrer om, at denne Regering utallige Gange ude omkring i vort Land og ogsaa mange Gange i denne Sal er blevet angrebet, fordi vi har nedsat de indirekte Afgifter ved Ophævelsen af Tolden paa tørrede Frugter. Hvor ofte har man ikke i denne Sal bebrejdet mig den Letsindighed at nedsætte disse Afgifter og derved forringe Statens Indtægter. Ja, det gjorde vi, og vi har ikke af den Grund behøvet at kræve Kompensation andre Steder. Men man kan ikke samtidig have det almindelige Princip at forlange Skatterne sat ned

og saa i Tilfælde, hvor Regeringen har foretaget en Skattnedsættelse, rette de kraftigste Bebrejdelser mod denne Regering.

Ingen skulde være mere tilfreds end jeg, hvis der i Løbet af denne Samling under Behandlingen af Finansloven skulde vise sig saadanne Muligheder, at der kunde foreslaas yderligere Nedsættelser af Afgifterne end dem, der allerede er foreslaaet. Tilskuddet til Kommunerne maa jo siges at være en Nedsættelse af offentlige Afgifter, for saa vidt Kommunerne derved kan nedsætte de offentlige Afgifter, de ellers skulde have. Det er altsaa et Offer paa 10 Mill. Kr. Muligvis kan det i Løbet af Samlingen vise sig, at der kan skaffes yderligere Lettelser, jeg ved det ikke, men jeg haaber det; og viser saadan Mulighed sig, skal jeg være den, der skal arbejde stærkest for at faa disse Muligheder realiseret.

Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Finanslovsforslag til det høje Tings Velvillie.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om ekstraordinær Nedsættelse af Militærudgifterne og om Tilskud til Kommunerne*. Efter dette Lovforslag faar Forsvarsministeren Bemyndigelse til i Aaret 1927 at begrænse Antallet af det Mandskab, som skal uddannes, med indtil Halvdelen, helt at undlade at indkalde Mandskab til Landstormen, at lade Genindkaldelsen til fortsat Øvelse bortfalde for værnepligtige af de Aargange, der skulde genindkaldes i 1927, at undlade at indkommandere Befalingsmænd af Reserven til pligtig Tjeneste og at stille Oprettelsen af nye Garnisoner, Øvelsespladser m. m. i Bero, samt endelig at udskyde Anvendelsen af den ekstraordinære Bevilling paa 3 Mill. Kr. til Supplerings af Hærens Beholdninger m. v. For Søværnets Vedkommende faar Forsvarsministeren Bemyndigelse til at opføre med Nybygning af Skibe og Luftmateriel samt at formindske Indkaldelsen af værnepligtige. Ved en Gennemførelse af dette Lovforslag vil der paa de to militære Budgetter opnaas en Besparelse paa 10 455 500 Kr.

Naar dette Lovforslag fremsættes, er det under Henvisning til den Beslutning af Folketinget, som Finansministeren allerede